

عبرانیانو ته لیک

د کتاب پېژندنه

عبرانیانو ته دا لیک د کوم یهودي له خوا لیکل شوی دی، خو د لیکونکي نوم معلوم نه دی. دا لیک هغو یهودي ایماندارانو ته لیکل شوی دی چې د عیسی مسیح د مقام او کار د ناسمې پوهې په سبب غلطې لارې ته د اووښتلو په حال کې وو. نو په همدې سبب د دې لیک په پیل کې عیسی مسیح د خدای حقیقي او وروستنی مکاشفې په نامه معرفي شوی او دا ثابته شوې چې هغه د فرښتو، یهودي کاهنانو او موسی نه ډېر لوړ دی. لیکونکی درې ښکاره حقیقتونو ته اشاره کوي. لومړی: عیسی د خدای ازلي او ابدی زوی دی. دوهم: عیسی زموږ لوی ابدی کاهن دی، نو هغه د زړې لوښامې تر کاهنانو ډېر لوړ دی. درېم: عیسی چې اوس زموږ لوی کاهن دی، ایمانداران د گناه او د مرگ د وېرې نه ژغوري.

په دې کتاب کې د قربانیو اصول او د یهودي دین مراسم یوازې د دې لویې ژغورنې یو سیوری دی. لیکونکی د اسراییلو د لوړو شخصیتونو ایمان ته په اشارې سره لوستونکی دې ته هڅوي، ترڅو په خپل ایمان کې ټینګ ودرېږي. همدارنگه د هغوی څخه غواړي چې عیسی ته په کتلو سره د مصیبتونو په وخت کې خپل ایمان تر پایه پورې ټینګ وساتي. دا لیک د نصیحتونو او بې لارې کېدلو په هکله په خبرداریو سره پای ته رسېږي.

د موضوعگانو لست

د خدای خبرې د خپل زوی په وسیله: ۱:۱-۳

د فرښتو نه د مسیح لوی والی: ۱:۴ - ۲:۱۸

د موسی او یوشع نه د مسیح لوړوالی: ۱:۳ - ۴:۱۳

د مسیح د کاهنتوب لوړوالی: ۴:۱۴ - ۷:۲۸

د مسیح د لوظ او د قربانی لوړوالی: ۸:۱ - ۱۰:۱۸

د ایمان ښه والی: ۱۰:۱۹ - ۱۱:۴۰

د څښتن اصلاح: ۱۲:۱ - ۱۳

لارښوونې او خبرداری: ۱۲:۱۴ - ۱۳:۱۹

وروستنۍ دعاگانې او سلامونه: ۱۳:۲۰ - ۲۵

د خدای خبرې د خپل زوی په وسیله

۱) خدای په تېره زمانه کې خو خو ځلې په مختلفو طریقو سره د خپلو پیغمبرانو په وسیله زمونږ د نیکونو سره خبرې کړې دي. ۲) خو په دې اخیښو ورځو کې یې د خپل زوی په وسیله زمونږ سره خبرې کړې دي. هغه زوی چې خدای د ټولو شیانو وارث ټاکلی دی او د هغه په وسیله یې نړۍ پیدا کړه. ۳) هغه د خدای د جلال ښکاره کوونکی او د هغه د کامل ذات تصویر دی او هغه ټول کاینات د خپل کلام د قدرت په وسیله ساتي. کله چې هغه خلکو ته د خپلو گناهونو څخه د بخښنې لاره جوړه کړه، نو هغه په اسمان کې د مطلق قادر خدای ښی لاس ته کښېناست.

مسیح د فرښتو نه لوی دی

۴) څرنگه چې مسیح د فرښتو نه ډېر لوی دی، نو خدای چې هغه ته کوم نوم ورکړی دی، هغه هم د هغوی د نومونو نه ډېر لوی دی. ۵) ځکه چې خدای هېڅکله کومې فرښتې ته نه دي ویلي:

ته مې زوی، زه دې نن پلار شوم.

او یا دا:

زه به یم د هغه پلار

او هغه وي به زما زوی

۶) خو کله چې خدای لومړنی زېږېدلی نړۍ ته راوړي، نو ورته وايي:

د خدای ټولې فرښتې دې د هغه عبادت وکړي.

۷) خو د فرښتو په هکله وايي:

خدای رالېږي خپلې فرښتې لکه بادونو په شان

او خپل خدمتگاران لکه د اور د لمبو په شان

⑧ خو د خپل زوی په هکله وايي:

ای خدایه! تل تر تله به وي ستا د پاچاهۍ تخت

او کړې به حکومت په خپلو خلکو باندې

د انصاف له مخې

⑨ ته خوښوې عدالت او کرکه کوي له بدې

په دې خاطر خدای، یعنې ستا خدای

ته یې ستا د نورو ملگرو نه زیات

مسح کړی یې د خوشحالی په تېلو

⑩ همدارنگه هغه وايي:

ای خښتنه، له شروع څخه دې ایښی و بنیاد د ځمکې

او اسمانونه دې کړل جوړ خپلو لاسونو باندې

⑪ هغوی فنا به شي، خو ته به پاتې شي

هغوی به ټول زاړه شي لکه لباس په شان

⑫ تاو راتاو به کړې هغوی لکه چینې په شان

او بدل به یې کړې لکه لباس په شان

خو پاتې کېږې په خپل حال ته مدام

او پای به ونه لري هېڅ دا ستا دوران

خو خدای هېڅکله هم کومې فرېنتې ته نه دي ويلي:

کښېنه زما بني لاس ته

ترخو کړم ستا دښمنان ستا د پښو لاندې

ايا ټولې فرېنتې خدمتگار روحونه نه دي چې د هغو خلکو د خدمت دپاره رالېږل شوي چې

خلاصون به مومي؟

لوی خلاصون

۲ (۱) له دې امله مونږ چې څه اورېدلي دي هغو ته بايد نور هم پام وکړو، هسې نه چې بې لارې

شو. (۲) ځکه کوم پيغام چې د فرېنتو په وسيله ورکړل شوی ؤ، هغه د باور وړ ؤ او هره گناه او

نافرمانۍ به خپله سزا ليدله. (۳) نو له دې امله که چېرې مونږ داسې لوی خلاصون له پامه

وغورځوو، بيا څنگه کولای شو چې د هغې د سزا نه وتښتو؟ دا خلاصون اول خپله د څښتن عيسی

له خوا اعلان شو او بيا د هغو خلکو له خوا تاييد شو چې د هغه خبرې يې اورېدلې وې. (۴)

همدارنگه خدای هم دا پيغام د خپلو نښو، حيرانوونکو کارونو او ډول ډول معجزو په ښودلو او د

خپلې ارادې له مخې د روح القدس د نعمتونو په ورکولو سره تصديق کړ.

زمونږ د خلاصون لارښود

(۵) نو خدای فرېنتو ته دا اختيار ورنه کړ چې په راتلونکې دنيا باندې چې مونږ يې په هکله خبرې

کوو، حکومت وکړي. (۶) بلکې د خدای د کلام په يو ځای کې ليکل شوي دي:

انسان څه دی چې ته یې خیال ساتې؟

فاني انسان چې ته پرې پام ساتې؟

٧ تا پیدا کړي هغوی ټیټ له فرښتو نه

د لږ وخت دپاره

او شان شوکت دې ورته ایښی په سر

٨ تا ورکړی واک او اختیار هغوی ته

ټولو شیانو باندې دی

اوس چې خدای هرڅه د هغوی تابع کړي دي، نو دا ښکاره ده چې نور هېڅ داسې شی پاتې نه دی چې د هغوی په اختیار کې نه وي، خو تراوسه مونږ نه وینو چې هرڅه د انسان په اختیار کې وي. ٩ خو مونږ عیسی وینو چې د هغه مقام د لږ وخت دپاره د فرښتو څخه ټیټ کړای شوی دی، خو اوس د جلال او عزت تاج د هغه په سر ایښودل شوی دی، ځکه چې هغه مرگ وزغملو، ترڅو د خدای د فضل په وسیله د هر انسان په خاطر د مرگ خوند وڅکي.

١٠ نو خدای دا مناسب وگڼل چې د خالق په توگه چې ټول شیان د هغه دي او د هغه دپاره دي، د ډېر زمان جلال ته ورسوي. نو هغه عیسی چې د هغوی د خلاصون د لارې جوړوونکی دی، د کړاوونو په زغملو سره کامل کړي. ١١ ځکه څوک چې د خلکو گناهونه پاکوي او هغه څوک چې گناهونه یې پاکيږي، دواړه د یوې کورنۍ څخه دي. نو له دې امله عیسی په دې نه شرميږي چې هغوی ته خپل خویندې او وروڼه ووايي. ١٢ هغه وايي:

زه به اعلان کړمه ستا نوم خپلو خلکو ته

د دوی غونډه کې به وکړم ستا ثنا او صفت

١٣ همدارنگه هغه وايي:

زه به توکل وکړم په خدای باندې

بيا وايي:

زه دلته يم د هغوی د اولادونو سره

چې خدای راکړي راته

١٤ څرنگه چې د خدای اولادونه انسانان دي او د غوښې او وینې څخه جوړ شوي دي، نو عیسی هم د هغوی په شان انسان شو، ترڅو د خپل مرگ په وسیله هغه څوک له منځه یوسي چې په مرگ باندې یې واک درلود، یعنې شیطان ١٥ او هغه خلک ازاد کړي چې د مرگ له وېرې یې خپل ټول ژوند په غلامۍ کې تېراوه. ١٦ بې له شکه چې هغه د فرښتو سره د مرستې دپاره نه بلکې د ابراهیم د اولادې سره د مرستې په خاطر راغلی دی. ١٧ له همدې امله د هغه دپاره په هر لحاظ لازم ؤ چې د خپلو ورونو په شان شي، ترڅو وکولای شي چې خدای ته په خدمت کولو کې یو رحم کوونکی او لوی وفادار کاهن شي او وکولای شي چې د خلکو د گناهونو کفارو ورکړي. ١٨ څرنگه چې عیسی خپله د ازمېښت په وخت کې کړاوونه وزغمل، نو هغه کولای شي چې د هغو خلکو سره مرسته وکړي چې د ازمېښت سره مخ دي.

عیسی د موسی نه ډېر لوی دی

٣ ١ نو ای سپېڅلو خویندو او ورونو، تاسو چې د خدای له خوا په اسماني بلنه کې شریک یئ، د عیسی په هکله فکر وکړئ چې د هغه په اړه مونږ اقرار کوو چې زمونږ رسول او لوی کاهن دی. ٢ عیسی خدای ته وفادار ؤ چې هغه یې ټاکلی ؤ، لکه څنگه چې موسی د خدای په ټول کور کې وفادار ؤ. ٣ نو عیسی د موسی نه زیات د جلال لایق دی، لکه څنگه چې کور جوړوونکی د کور نه زیات عزت لري. ٤ ځکه چې هر کور د یو چا په لاس جوړېږي او خدای د ټولو شیانو

جوړوونکی دی. (۵) موسی د خدای په ټول کور کې د یو خدمتگار په توګه وفادار ؤ او د هغو شیانو په هکله به یې شاهدي ورکوله چې خدای به یې په راتلونکې کې ووايي. (۶) خو عیسی د زوی او د کور د خاوند په توګه د خدای د کور وفادار دی. مونږ د هغه کور یو، په دې شرط چې که مونږ هغه پوره ډاډ او ویاړ چې مونږ ته هیله راکوي، ټینګ وساتو.

د خدای د قوم دپاره ارامي

(۷) نو لکه څنګه چې روح القدس وايي:

«که چېرې واورئ نن تاسو د خدای اواز

(۸) نو مه سختوئ خپل زړونه

لکه چې څنګه سرکښي وکړه د خدای په وړاندې

ستاسو پلرونو

او هغه یې وازمایلو دښته کې

(۹) که څه هم هغه کارونه چې ما کړي وو

خلوښتو کالو کې، هلته ولیدل ستاسو پلرونو

خو بیا هم هغوی زه وازمایلم

(۱۰) نو زه په قهر شوم هغه نسل ته او ومې ویل:

زما نه لېرې دي تل د هغوی زړونه

او نه غواړي چې وکړي عمل زما په حکمونو باندې

١١ زه شوم په قهر او قسم مې وخوړ:

داخل به نه شي دوی هېڅکله هغه ځای ته

چېرته چې زه به ورکومه ارامي ورته»

١٢ نو خویندو او ورونو، پام کوئ چې په تاسو کې دې د چا زړه داسې بد او بې‌ایمانه نه وي چې د ژوندي خدای څخه واوړي. ١٣ بلکې هره ورځ یو بل هڅوئ، په داسې حال کې چې اوس هم موقعه شته چې په تاسو کې دې د گناه د غولولو په وسیله د هېچا زړه سخت نه شي. ١٤ ځکه که چېرې مونږ تر اخره پورې په هغه باور واوسو چې د پیل نه مو درلود، نو مونږ به د عیسی سره ملگري شوي یو.

١٥ لکه څنگه چې د خدای په کلام کې ویل شوي دي:

«که چېرې نن تاسو اواز واوړئ د خدای

نو مه سختوئ خپل زړونه

لکه څنگه چې ستاسو پلرونو د سرکښې په وخت کې وکړل»

١٦ نو بیا هغوی څوک وو چې سره له دې چې د خدای اواز یې واوړېد، خو بیا یې هم د هغه په وړاندې سرکښي وکړه؟ ایا دا هماغه خلک نه وو چې موسی د مصر څخه راوویستل؟ ١٧ او خدای د چا نه تر څلوېښتو کالو پورې خفه و؟ ایا دا هغه خلک نه وو چې گناه یې وکړه او مړي یې په دښته کې پراته وو؟ ١٨ او چاته یې قسم وخوړ چې هغوی به هېڅکله هم هغې ارامې ته وردننه نه شي؟ ایا دا هغه خلک نه وو چې د خدای د امر څخه یې سرغړونه وکړه؟ ١٩ نو مونږ وینو چې هغوی ونه شو کولای هغې ارامې ته وردننه شي، ځکه چې هغوی ایمان نه درلود.

٤ ١ څرنگه چې د خدای ارامې ته د وردننه کېدلو په هکله د هغه وعده لا تراوسه په خپل حال

پاتې ده، نو باید پام وکړو، هسې نه چې په تاسو کې کوم څوک هغې ته په رسېدلو کې ناکام شوی وي. ﴿٢﴾ دا زېری چې مونږ واورېد، هغوی هم اورېدلی ؤ، خو هغه پیغام چې هغوی واورېد، هغوی ته یې گټه ونه رسوله، ځکه چې هغه پیغام یې په ایماندارۍ سره قبول نه کړ. ﴿٣﴾ خو مونږ چې ایمان لرو، کولای شو د هغه آرامۍ ته ورننوځو. خو د دې نورو په هکله خدای وویل:

«ما د خپل قهر په حال کې وخور قسم

داخل به نه شي دوی هېڅکله هغه ځای ته

چېرته چې زه به ورکومه آرامي ورته»

که څه هم د خدای کار د کایناتو د پیدایښت په اړه پای ته رسېدلی ؤ. ﴿٤﴾ ځکه چې د خدای د کلام په یو ځای کې د اوومې ورځې په هکله داسې لیکل شوي دي: «په اوومه ورځ خدای خپل ټول کارونه خلاص کړل او آرام یې وکړ.» ﴿٥﴾ او په همدې ځای کې خدای یوځل بیا وايي:

«داخل به نه شي دوی هېڅکله هغه ځای ته

چېرته چې زه به ورکومه آرامي ورته»

﴿٦﴾ نو ځینې خلک دا موقعه لري چې هغه آرامۍ ته وردننه شي، خو هغوی چې اول یې دا زېری واورېد، وردننه نه شول ځکه چې سرغړونه یې وکړه. ﴿٧﴾ نو بیا خدای یوه بله ځانگړې ورځ یعنې «نن ورځ» ټاکي، ځکه چې وروسته له دې پرې مودې هغه د داود په وسیله خبرې کړې وې او لکه څنګه چې مخکې ویل شوي وو:

«که چېرې نن تاسو اواز واورئ د خدای

نو مه سختوی خپل زړونه»

﴿٨﴾ که چېرې یوشع کولای شوی هغو خلکو ته هغه آرامي ورکړي، نو خدای به وروسته د بلې

ورځې په هکله خبرې نه وای کړې. (۹) نو بیا د خدای د خلکو دپاره د سبت ارامي تراوسه هم په خپل حال پاتې ده. (۱۰) ځکه کومو خلکو چې هغه ارامي موندلې ده چې خدای یې وعده کړې وه، نو د خپلو کارونو څخه به هم ارام ومومي، لکه څنگه چې خدای د خپلو کارونو څخه وموند.

(۱۱) نو راحی چې ډېر کوبښې وکړو چې هغه ارامي ترلاسه کړو. خو که چېرې مونږ سرغړونه وکړو لکه څنگه چې د اسراییلو خلکو کړې وه، نو مونږ به هم ناکام شو. (۱۲) ځکه چې د خدای کلام ژوندی او اغېزناک دی او د هرې دوه مخې تورې نه ډېر تېره دی. هغه د انسان روح او نفس، بندونو او د هډوکو مغزو ته ورننوخې او د انسان نیت او د زړه خیالونه ښکاره کوي. (۱۳) په ټولو مخلوقاتو کې هېڅ شی د خدای د نظر څخه پټ نه دی. ټول شیان د هغه د سترگو په وړاندې لوڅ او ښکاره پراته دي او مونږ ټول باید هغه ته حساب ورکړو.

عیسی زموږ ډېر لوی کاهن دی

(۱۴) نو څرنگه چې مونږ ډېر لوی کاهن لرو چې اسمانونو ته پورته شوی دی یعنې عیسی چې د خدای زوی دی، نو راحی چې د خپل ایمان په اقرار باندې ټینګ پاتې شو. (۱۵) ځکه چې زموږ لوی کاهن داسې نه دی چې زموږ په کمزورتیاوو کې زموږ سره خواخوږي ونه کړي بلکې هغه زموږ په شان په هر شي کې وازمایل شو، خو ګناه یې ونه کړه. (۱۶) نو راحی چې په پوره باور سره د خدای د فضل تخت ته ورنژدې شو، ترڅو رحم ومومو او د اړتیا په وخت کې د هغه فضل حاصل کړو ترڅو زموږ سره مرسته وکړي.

۵ (۱) هر لوی کاهن د خلکو له منځ نه د دې دپاره ټاکل کېږي چې د خدای په حضور کې د خلکو استازیتوب وکړي او د انسانانو د ګناهونو دپاره نذرانې او قربانۍ وړاندې کړي. (۲) هغه کولای شي چې د ناپوهو او بې لارې خلکو سره په نرمۍ چلند وکړي، ځکه چې هغه په خپله د کمزورتیاوو سره مخ دی. (۳) له همدې امله هغه مجبور دی چې یوازې د خلکو د ګناهونو دپاره نه بلکې د خپل ځان د ګناهونو دپاره هم قربانۍ وړاندې کړي. (۴) هېڅوک نه شي کولای چې د خپل ځان دپاره دا عزت حاصل کړي چې کاهن شي، بلکې هغه باید د خدای له خوا وغوښتل شي لکه

څنگه چې هارون وغوښتل شو. (۵) په همدې ډول مسيح هم د لوی کاهن عزت په خپله حاصل نه کړ، بلکې هغه د خدای له خوا وټاکل شو چې ورته ويې ويل:

ته مې زوی، زه دې نن پلار شوم

(۶) همدارنگه هغه په بل ځای کې وايي:

ته به کاهن يې تر ابده د ملک صدق په شان

(۷) کله چې عیسی د ځمکې په مخ ژوند کاوه، نو په ډېرو چينغو او اوبنکو تويولو سره خدای ته چې په دې قادر ؤ هغه د مرگ نه وژغوري، دعاگانې او زاری وکړې او دعاگانې يې قبولې شوې، ځکه چې هغه په پوره توگه خپل ځان خدای ته سپارلی ؤ. (۸) که څه هم هغه د خدای زوی ؤ، خو د دردونو او کړاوونو په زغملو سره يې اطاعت کول زده کړل. (۹) کله چې هغه کامل کړای شو، نو د هغو ټولو خلکو دپاره د ابدي خلاصون سرچينه شوه چې د ده اطاعت کوي (۱۰) او هغه د خدای له خوا د ملک صدق په شان لوی کاهن وټاکل شو.

د ایماندارانو روحاني پوځوالی

(۱۱) په دې هکله زمونږ سره د ويلو دپاره ډېرې خبرې شته، خو ډېره سخته ده چې تاسو ته بیان شي، ځکه چې تاسو په هغو باندې د پوهېدلو کوښښ نه کوئ. (۱۲) دا وخت باید تاسو استاذان وئ، خو اوس هم یو کس ته اړتیا لری چې تاسو ته د خدای د کلام بنيادي اصول درزده کړي. تاسو د ماشومانو په شان شیدو ته اړتیا لری، نه قوي خوړو ته. (۱۳) ځکه چې هرڅوک چې یوازې شیدې خوړي، هغه لا ماشوم دی او په ښو او بدو نه پوهیږي. (۱۴) خو قوي خواړه د بالغو او پخو خلکو دپاره دي چې د روزنې او تمرین له لارې کولای شي چې د ښو او بدو ترمنځ فرق وکړي.

۶ (۱) نو راځئ چې د مسيح په هکله لومړنی تعلیم پرېږدو او د کاملتوب خواته لاړ شو. د دې اړتیا نشته چې مونږ دې بیا بیا هغه لومړني تعلیمونه تکرار کړو لکه د بدو کارونو نه توبه ويستل او په

خدای باندې ایمان راوړل، (۲) د تعמיד د غسلونو تعلیم او په سر د لاس ایښودلو تعلیم، د مرو نه د بیا راژوندي کېدلو او تلپاتې قضاوت په هکله تعلیم. (۳) که د خدای رضا وي، نو مونږ به همدا کارونه کوو. (۴) ځکه په هغوی باندې چې یوځل د خدای د نورنایي راغلې ده، د اسماني نعمتونو خوند یې ځکلی دی او په روح القدس کې شریک شوي دي، (۵) د خدای د کلام ښه والی او د راتلونکې زمانې قدر تونه یې تجربه کړي دي (۶) او که د خدای د لارې څخه وگرځي، نو دا ناشوني ده چې هغوی به بېرته توبې ویستلو ته تیار کړای شي، ځکه چې هغوی یوځل بیا د خدای زوی په صلیب باندې مېخ کوي او د خلکو په مخکې یې شرموي.

(۷) هغه ځمکه چې باران ورباندې ورېږي او هغه جذب کړي او د کروونکو دپاره ګټور حاصل ورکړي، نو د خدای له خوا برکت مومي. (۸) خو که هغه ځمکه اغزي او هرزه بوتې شنه کوي، نو دا بې ګټې ځمکه ده او زر به د خدای لعنت پرې وشي او په پای کې به هغه وسوځول شي.

(۹) ګرانو دوستانو! سره له دې چې مونږ داسې خبرې کوو، خو ستاسو په هکله مونږ ډاډمن یو چې د خلاصون سره یوځای به د ډېرو ښو برکتونو څخه برخمن شی. (۱۰) خدای یې انصافه نه دی. هغه به ستاسو کار او هغه مینه هېره نه کړي چې د هغه د نوم سره مو د هغه خلکو ته په خدمت کولو سره چې اوس یې هم کوی ښودلې ده. (۱۱) مونږ ستاسو هر یو څخه ډېر غواړو چې همدا لېوالتیا تر اخره وساتئ، ترڅو ستاسو هیله چې د کوم شي دپاره یې لری، هغه پوره شي. (۱۲) مونږ نه غواړو چې تاسو دې لټان اوسئ، بلکې غواړو چې د هغو خلکو د مثال څخه پیروي وکړئ چې د ایمان او صبر په وسیله هغه څه ترلاسه کړي چې خدای یې وعده کړې ده.

د خدای وعده هیله مندي پیدا کوي

(۱۳) کله چې خدای د ابراهیم سره وعده وکړه، نو په خپل نوم یې قسم وخور، ځکه چې د هغه څخه بل څوک لوی نه ؤ چې د هغه په نوم یې قسم خوړلی وای. (۱۴) هغه وویل: «زه به په رښتیا سره تاته برکت درکړم او ستا اولادونه به زیات کړم.» (۱۵) نو ابراهیم په صبر سره انتظار وکړ او هغه څه یې ترلاسه کړ چې خدای ورسره وعده کړې وه. (۱۶) کله چې انسانان قسم خوري، نو د خپل ځان څخه په لوی شي قسم خوري او همدا قسم د شخړو د پای ته رسېدلو سبب ګرځي. (۱۷) همدارنگه

خدای غوښتل چې په روښانه ډول هغو خلکو ته چې وعده یې ورسره کړې وه دا وښايي چې د هغه اراده نه بدلېدونکې ده، نو هغه یې د قسم په خوړلو سره تایید کړه. (۱۸) دلته دا دوه شیان دي چې نه بدلېدونکي دي، ځکه چې دا ناشونې ده چې خدای د هغو په هکله دروغ ووايي. نو مونږ چې هغه ته پناه وړې ده په ډېرې زړورتیا سره هغه هیله ټینګه ساتو چې زموږ په وړاندې موجوده ده. (۱۹) دا هیله چې مونږ یې لرو هغه زموږ د ځانونو دپاره د یو قوي لنگر په شان دی. او دا داسې قوي او خوندي هیله ده چې مونږ د خدای د کور د پردې له لارې دننه ډېر سپېڅلي ځای ته رسوي، (۲۰) یعنې هغه ځای ته چې عیسی زموږ نه مخکې زموږ دپاره هلته لار او د تل دپاره د ملک صدق په شان لوی کاهن شو.

ملک صدق کاهن د مسیح یو مثال

۷ (۱) ملک صدق د سالم پاجا او د خدای تعالی کاهن ؤ. کله چې ابراهیم پاجاهانو ته د ماتې ورکولو نه وروسته بېرته راغی، نو ملک صدق د هغه سره مخامخ شو او هغه ته یې برکت ورکړ (۲) او هرڅه چې ابراهیم په جنگ کې ترلاسه کړي وو، د هغو لسمه برخه یې ملک صدق ته ورکړه. د ملک صدق د نوم لومړنی معنی «صادق پاجا» او بیا د سالم پاجا یعنې «د سولې او سلامتی پاجا» دی. (۳) هغه بې پلاره، بې مور او بې شجرې دی. د هغه د ژوند پیل او پای نه دی معلوم. خو هغه د خدای د زوی په شان تل تر تله کاهن دی.

(۴) گورئ چې ملک صدق څومره لوی انسان ؤ، تر دې چې زموږ نیکه ابراهیم ورته د خپل غنیمت لسمه برخه ورکړه. (۵) شریعت د لاوي اولادې ته چې د کاهنی مقام ته رسیږي، حکم کوي چې د اسراییلو د خلکو یعنې خپل قوم څخه لسمه برخه راټوله کړي، که څه هم هغوی د ابراهیم اولاده ده. (۶) سره له دې چې ملک صدق د لاوي د اولادې څخه نه دی، خو هغه د ابراهیم نه لسمه برخه واخیستله او ابراهیم ته یې چې خدای ورسره وعده کړې وه، برکت ورکړ. (۷) په دې کې شک نشته چې برکت ورکونکی د برکت اخیستونکي نه ډېر لوی دی. (۸) له یوې خوا هغه کاهنان چې لسمه برخه راټولوي، فاني انسانان دي او له بلې خوا ملک صدق چې لسمه برخه یې واخیستله، ژوندی دی لکه څنګه چې د خدای په کلام کې ویل شوي دي. (۹) نو ویلی شو چې کله ابراهیم لسمه برخه

ورکوله، لاویانو هم چې د لسمې برخې اخیستونکي وو، د ابراهیم په وسیله ملک صدق ته لسمه برخه ورکړه. (۱۰) ځکه کله چې ملک صدق د ابراهیم سره ولیدل، نو لاوي لا د ابراهیم په کورنی کې نه و پیدا شوی.

(۱۱) دا د لاویانو د کاهنتوب په وسیله و چې د اسراییلو خلکو ته شریعت ورکړل شوی و. نو که چېرې د لاوي کاهنانو کار پوره شوی وای، نو بیا د بل کاهن راتللو ته څه اړتیا وه چې د ملک صدق په شان وي، نه د هارون په شان. (۱۲) ځکه کله چې په کاهنتوب کې بدلون رامنځته شي، نو په شریعت کې هم باید بدلون رامنځته شي. (۱۳) نو د چا په هکله چې دا خبرې شوې دي هغه د بلې قبیلې څخه و او د هغې قبیلې څخه هېچا هم د قربانی د ځای خدمت نه و کړی. (۱۴) ځکه دا ښکاره ده چې زمونږ څښتن د یهودا د قبیلې څخه دی. سره له دې چې موسی هېڅکله د کاهنتوب په هکله د هغوی سره خبرې نه دي کړي.

(۱۵) دا موضوع به نوره هم ښه روښانه شي کله چې د ملک صدق په شان کوم بل کاهن راپیدا شي. (۱۶) هغه کاهن شو، خو د هغو قوانینو له مخې نه چې هغه به د لاوي کورنی کې پیدا شي، بلکې د هغه ژوند د قدرت په وسیله چې هېڅکله نه ختمیږي. (۱۷) ځکه چې د خدای کلام د هغه په هکله داسې شاهدي ورکوي:

«ته به کاهن یې تر ابدې د ملک صدق په شان»

(۱۸) نو پخواني حکمونه باطل شول، ځکه چې هغه کمزوري او بې اثره وو، (۱۹) ځکه چې شریعت هېڅ شی کامل نه کړ. خو اوس له مخکې نه یوه ښه هیله پیدا شوه چې د هغې په وسیله مونږ خدای ته نژدې کېدای شو.

(۲۰) دا نوی کاهنتوب د قسم په خوړلو سره پیل شو، خو نور بې له کوم قسم نه کاهنان شول. (۲۱) خو عیسی په قسم خوړلو سره کاهن شو، کله چې خدای هغه ته وویل:

څښتن قسم خوړلی

مات به نه شي هېڅ وخت

چې تر ابدې به ته يې کاهن

٢٢ د همدې قسم له امله عیسی د خدای سره له مخکې نه د یو بڼه لوظ ضامن شو.

٢٣ په پخوا زمانه کې زیات شمېر کاهنان راغلل، ځکه چې مرگ هغوی نه پرېښودل چې خپل خدمت ته دوام ورکړي، ٢٤ خو د عیسی کاهنتوب د تل دپاره دی، ځکه چې هغه تل تر تله ژوندی دی، ٢٥ نو له دې امله عیسی کولای شي هغو خلکو ته چې د هغه په وسیله خدای ته نژدې شي، په پوره توګه خلاصون ورکړي، ځکه چې هغه تل تر تله ژوندی دی او د هغوی شفاعت کوي.

٢٦ نو مونږ داسې لوی کاهن ته اړتیا لرو چې هغه سپېڅلی، بې گناه، بې عیب، د گناهکارانو نه بېل او د اسمانونو نه اوچت وي. ٢٧ هغه دې ته اړتیا نه لري چې د نورو لویو کاهنانو په شان هره ورځ اول د خپلو گناهونو دپاره او بیا د خلکو د گناهونو دپاره قرباني ورکړي، ځکه چې هغه خپل ځان یوځل او د تل دپاره قرباني کړي. ٢٨ شریعت داسې خلک د لویو کاهنانو په توګه ټاکي چې په روحاني توګه کمزوري وي، خو د شریعت نه وروسته خدای د قسم په خوړلو سره خپل زوی کاهن وټاکه چې د تل دپاره کامل کړی شوی دی.

عیسی زمونږ لوی کاهن

٨ ١ اوس چې مونږ کومې خبرې کوو په هغو کې مهم ټکی دا دی چې مونږ یو داسې لوی کاهن لرو چې په اسمانونو کې د مطلق قادر خدای د تخت بڼې لاس ته ناست دی. ٢ هغه په هغه سپېڅلي ځای او هغې حقیقي خپمه کې خدمت کوي چې د څښتن له خوا جوړه شوې ده، نه د انسان په لاس. ٣ څرنگه چې هر لوی کاهن د دې دپاره ټاکل شوی دی چې خدای ته نذرانې او قربانۍ وړاندې کړي، نو زمونږ د لوی کاهن سره هم باید د ورکولو دپاره یو څه وي. ٤ که چېرې عیسی لا تراوسه هم د ځمکې په منځ ژوند کولای، نو هغه به کاهن نه وای، ځکه چې نور کاهنان هم شته چې د شریعت له مخې نذرانې وړاندې کړي. ٥ هغوی چې په سپېڅلي ځای کې کوم خدمت کوي،

هغه يوازې يوه نمونه او د اسماني شيانو يو تصوير دى. ځكه كله چې موسى غوښتل خپمه جوړه كړي، نو هغه ته د خداى له خوا لارښوونه وشوه: «پام كوه چې هرڅه د هغې نمونې له مخې جوړ كړې چې د غره په سر باندې مې درته وښودله.» (٦) خو عيسى ته چې كوم كار ورسپارل شوى ؤ چې د كاهن په توگه خدمت وكړي، هغه د هغو كارونو نه ډېر مهم دى چې هغوى كول، ځكه چې دا لوظ چې هغه د خداى او انسان ترمنځ منځگړتوب كوي ډېر ښه دى او له مخكې نه په ډېرو ښو وعدو باندې ولاړ دى. (٧) كه چېرې په لومړني لوظ كې كوم عيب نه واى، نو دوهم لوظ ته به اړتيا نه واى. (٨) خو كله چې خداى په خپل قوم كې غلطي پيدا كړه، نو داسې يې وويل:

څښتن وايي: «هغه ورځ به رارسېږي كله چې د اسراييلو او يهودا د خلكو سره نوى لوظ وكړم. (٩) خو دا لوظ به د هغه لوظ په شان نه وي چې د هغوى د نيكونو سره مې كړى ؤ. په هغه ورځ چې ما د هغوى لاسونه ونيول او د مصر څخه مې راوويستل، ځكه چې هغوى زما لوظ ته وفادار پاتې نه شول.»

څښتن وايي: «نو بيا ما خپل منځ له هغوى هم واپراوه.»

(١٠) او همدارنگه څښتن وايي: «دا هغه لوظ دى چې زه به يې په راتلونكې كې د اسراييلو د خلكو سره وكړم. زه به خپل شريعت د هغوى په ذهنونو كې واچوم او د هغوى په زړونو كې به يې وليكم. زه به د هغوى خداى يم او هغوى به زما قوم وي. (١١) نور به هغوى خپل گاونډي او ورور ته دا تعليم نه ورکوي او ورته به نه وايي: «څښتن وپېژنه»، ځكه چې لوى او واړه ټول به ما پېژني. (١٢) نو زه به د هغوى بدى او خطاگانې وبخښم او نور به د هغوى گناهونه نه يادوم.»

(١٣) كله چې خداى د نوي لوظ په هكله خبرې كوي، نو لومړنى لوظ باطلوي او كوم شى چې باطل او زور شى هغه زر له منځه ځي.

ځمكنى او اسمانى عبادت

٩ (١٤) په لومړني لوظ كې د عبادت اصول او ځمكنى عبادتځاى شامل وو. (١٥) نو هغه خپمه

جوړه شوه او په هغې کې دوه کوتې وې. په لومړنۍ کوټه کې خراغدان او یو مېز ؤ چې په هغه باندې به خدای ته سپېڅلې ډوډۍ وړاندې کېدله. دا کوټه د سپېڅلي ځای په نوم یادېدلې. (۳) هلته یوه پرده وه او د پردې شاته دوهمه کوټه وه چې د ډېر سپېڅلي ځای په نوم یادېدلې. (۴) په دې کوټه کې د سرو زرو د خوشبویۍ د سوځولو د قربانۍ ځای او د لوظ صندوق ؤ چې په سرو زرو پوښل شوی ؤ. په دې صندوق کې د سرو زرو یو لوبښی ؤ چې د من ډوډۍ په کې وه، د هارون امسا چې غوټۍ یې نیولې وې او د تیرو دوه لوحې وې چې حکمونه ورباندې لیکل شوي وو. (۵) د صندوق د پاسه د جلال نه ډک جوړ شوي اسماني مخلوقات وو چې د کفارې ادا کولو په ځای باندې یې وزرونه خواره کړي وو. خو اوس مونږ نه شو کولای د دې شیانو په هکله په تفصیل سره خبرې وکړو.

(۶) کله چې دا ټول شیان تیار شول، نو کاهنان به هر وخت لومړنۍ کوټې ته ورننوتل، ترڅو خپلې وظیفې سرته ورسوي، (۷) خو یوازې لوی کاهن به په کال کې یوځل دوهمې کوټې ته ورننوتلو او د ځان سره به یې وینه وړله چې د خپل ځان او د خلکو د گناهونو په خاطر چې په ناپوهۍ کې به ورڅخه کېدلې، هغه قربانۍ وړاندې کړي. (۸) په دې ډول روح القدس به دا بنودل چې تر هغې پورې به ډېر سپېڅلي ځای ته د ورننوتلو لاره خلاصه نه شي، ترڅو پورې لومړنۍ کوټه ولاړه وي. (۹) دا د اوسنۍ زمانې دپاره یو مثال دی او دا په دې معنی ده چې هغه نذرانې او قربانۍ چې خدای ته وړاندې کېدلې، نه شي کولای د عبادت کوونکي وجدان کامل او ارام کړي. (۱۰) دا یوازې خوړل او څښل او د پاکوالي ډول ډول مراسم او قوانین دي چې د انسان د بدن سره اړیکه لري او تر هغه وخته به کارول کېږي ترڅو ټول شیان اصلاح شي.

(۱۱) خو کله چې مسیح د لوی کاهن په توګه د هغو ښو شیانو دپاره چې پېښ شوي دي او لا تراوسه موجود دي، راغی، نو هغه هغې لویې او کاملې خېمې ته چې د انسان په لاس نه ده جوړه شوې او د دې نړۍ سره تړاو نه لري، ننوت. (۱۲) هغه یوځل او د تل دپاره د وزو او خوشیانو د وینې سره هغه ډېر سپېڅلي ځای ته وردننه نه شو، بلکې د خپلې وینې سره هلته ننوت او مونږ ته یې د تل دپاره خلاصون ترلاسه کړ. (۱۳) که چېرې د وزو او غویانو په وینو او د خوسکي د اېرو په شیندلو سره د خلکو ناپاکه بدنونه پاکېدلی شي، (۱۴) نو څومره به د مسیح په وینه چې خپل ځان یې

د کالمې او بې عيبه قربانۍ په توگه د ابدې روح په مرسته خدای ته وړاندې کړ، وکولای شي زمونږ وجدان د بې گټې عملونو نه چې د مرگ سبب گرځي پاک کړي، ترڅو وکولای شو چې د ژوندي خدای خدمت وکړو.

١٥ له همدې امله مسيح د خدای او خلکو ترمنځ د نوي لوظ منځگړتوب کوي، ترڅو هغه خلک چې خدای رابللي دي، هغه تلپاتې ميراث ترلاسه کړي چې خدای ورسره وعده کړې ده. ځکه چې هغه د دې دپاره مړ شو، ترڅو هغوی د هغو گناهونو نه خلاص کړي چې د لومړني لوظ په وخت کې يې کړي وو.

١٦ د يوې وصيتنامې د کارولو دپاره ضروري ده چې دا ثابت شي چې وصيت کوونکی مړ شوی دی، ځکه چې وصيتنامه د مرگ نه وروسته اعتبار لري او ترڅو پورې چې وصيت کوونکی ژوندی وي، وصيتنامه اعتبار نه لري.

١٨ له همدې امله لومړني لوظ هم د وينې توييدلو نه پرته نه شو کولای چې اعتبار ولري، ١٩ ځکه کله چې موسی د شريعت ټول حکمونه خلکو ته ورسول، نو هغه د خوسيانو او وزو وينه واخيستله او د اوبو سره يې په سرې وړۍ او د وېلني د څانگو په وسيله يې د تورات په کتاب او خلکو باندې وشيندله، ٢٠ او ويې ويل: «دا وينه د هغه لوظ نښه ده چې خدای ستاسو سره کړی دی چې د هغه اطاعت وکړئ.» ٢١ په همدې ډول هغه دا وينه په خپمه او هغو شيانو باندې هم وشيندله چې د عبادت دپاره ترې کار اخيستل کېده. ٢٢ په حقيقت کې د شريعت له مخې نژدې ټول شيان د وينې په وسيله پاکيږي او بې له وينې تويولو گناهونه نه بخښل کېږي.

د عيسی قرباني گناهونه لېرې کوي

٢٣ نو که چېرې دا شيان چې د اسماني حقيقتونو يوه نمونه ده، بايد په دې ډول پاک شي، نو خپله اسماني شيان بايد له دې نه په ډېرو ښو قربانيو باندې پاک شي، ٢٤ ځکه چې مسيح هغه سپېڅلي ځای ته وردننه نه شو چې د انسان په لاس جوړ شوی ؤ او يوازې د هغه رښتيني عبادتځای يوه نمونه وه، بلکې خپله اسمانونو ته وردننه شو، ترڅو اوس زمونږ دپاره د خدای په حضور کې رانښکاره

٧) بيا ما وويل: «ای خدايه، زه حاضر يم چې ستا رضا پوره كړم،

لكه څنگه چې د تورات په كتاب كې زما په هكله ليكل شوي دي.»

٨) لكه څنگه چې مسيح مخكې وويل: «تا نه قرباني، نه نذرانې، نه سوځېدونكې نذرانې او نه د گناه نذرانې غوښتلې او نه په هغو باندې خوشحاليدلې» كه څه هم هغه د شريعت له مخې وړاندې كېدلې. ٩) بيا هغه زياته كړه: «زه راغلم چې ستا رضا پوره كړم.» بيا خداى مخكينى قربانى باطلې كړلې، ترڅو د هغو په ځاى د عيسى قرباني رامنځته كړي. ١٠) نو په دې ډول مونږ د خداى په ارادې او د عيسى مسيح د بدن په قربانولو سره يوځل او د تل دپاره د گناه څخه پاك شولو.

١١) هر كاهن هره ورځ د قربانى د ځاى په مخكې ودرېږي او خپل كار كوي او هماغه يو ډول قرباني بيا وړاندې كوي چې دا قربانى هېڅكله نه شي كولای چې گناهونه له منځه يوسي. ١٢) خو كله چې مسيح د تل دپاره د گناهونو د له منځه وړلو په خاطر يوځل قرباني وركړه، نو بيا هغه د خداى بنې لاس ته كښېناست ١٣) او د هماغه وخت نه هغه په دې انتظار دى، ترڅو د هغه دښمنان تر پښو لاندې كړاى شي. ١٤) ځكه چې هغه د هغې يوې قربانى په وركولو سره هغه خلك د تل دپاره كامل كړل چې د گناه څخه پاك شوي دي.

١٥) مونږ ته روح القدس هم شاهدي راکوي، ځكه چې هغه اول وايي:

١٦) دا هغه لوظ دى چې كوم به يې

د هغوى سره په هغه ورځ

بيا څښتن وايي: د هغوى زړونو كې به واچوم

زه خپل شريعت

او وبه يې ليكم د هغوى ذهنونو كې

١٧) بيا هغه وايي:

نور به زه نه يادوم هېڅکله

گناهونه او بد کارونه د هغوی

١٨) نو څرنگه چې دا گناهونه بخښل شوي دي، نور د گناهونو دپاره د قربانۍ وړاندې کولو اړتيا نشته.

راځئ چې د خدای حضور ته ورنژدې شو

١٩) نو ای خویندو او ورونو! مونږ د عیسی مسیح د وینې په وسیله کولای شو په زړورتیا سره ډېر سپېڅلي ځای ته ورننوځو. ٢٠) هغه مونږ ته یوه نوې او د ژوندون لاره د پردې له منځ نه چې د هغه بدن دی، خلاصه کړه. ٢١) څرنگه چې مونږ یو لوی کاهن لرو چې د خدای د کور مسوولیت یې په غاړه دی، ٢٢) نو راځئ چې د زړه د اخلاصه او په پوره باور سره د خدای حضور ته ورنژدې شو، ځکه چې زموږ په گناهکارو وجدانونو باندې د مسیح وینه شیندل شوې ده، ترڅو مونږ پاک کړي او زموږ بدنونه یې په پاکو اوبو وینځلي دي. ٢٣) راځئ چې هغه هیله چې مونږ پرې اقرار کوو ټینګه وساتو، ځکه چا چې زموږ سره وعده کړې ده، هغه وفادار دی. ٢٤) راځئ فکر وکړو چې څنګه یو بل مینې او نېکو کارونو ته وهڅوو. ٢٥) مونږ باید د ایماندارانو په غونډو کې یو د بل سره په راټولېدلو کې بې پروایي ونه کړو، لکه څنګه چې ځینې خلک داسې عادت لري، بلکې یو بل وهڅوو، په ځانګړې توګه اوس چې مونږ وینو چې د خدای ورځ رانژدې کېدونکې ده.

٢٦) ځکه که چېرې مونږ په حقیقت باندې په پوهېدلو سره بیا هم په قصدي توګه گناهونه کوو، نو بیا هېڅ ډول قرباني نه شي کولای زموږ گناهونه لېرې کړي. ٢٧) خو یوازې د قضاوت د ورځې وپروونکي انتظار او غضبناکه اور پاتې دی چې د خدای دښمنان به سوځوي. ٢٨) هرچا چې به د موسی شریعت نه منلو، هغه به په بې رحمۍ سره د دوه یا درې شاهدانو په شاهدۍ ورکولو سره وژل کېده. ٢٩) نو بیا فکر وکړئ چې څومره سخته سزا به ورکړل شي هغه چاته چې د خدای زوی تر

پښو لاندې کوي او د لوظ د وینې چې هغه یې پاک کړی دی، بې عزتي کوي او د فضل د روح سپکاوی کوي. (۳۰) ځکه مونږ پوهېږو چې خدای وویل:

بدل اخیستل زما کار دی، زه به بدل اخلم.

او همدارنگه هغه وویل:

څښتن به د خپلو خلکو په هکله قضاوت کوي.

(۳۱) د ژوندي خدای په لاسونو کې غورځېدل ډېر هیبتناکه دی.

(۳۲) خو هغه تېر وختونه در په یاد کړی چې د خدای نور درباندي وځلېده، نو په هغو ورځو کې تاسو سخت کړاوونه وزغمل او ټینگ پاتې شوی. (۳۳) تاسو به کله کله د خلکو په مخکې بې عزته کېدلې او ځورېدلې، او کله به د نورو سره په دې شیانو کې شریکېدلې. (۳۴) تاسو د بندیانو سره چې په زندان کې وو، خواخوږي لرله او کله به چې ستاسو مال او دولت ستاسو نه په زور اخیستل کېده، نو په خوشحالی سره به مو منل، ځکه چې تاسو پوهېدلې چې تاسو سره له دې نه ډېر ښه او تلپاتې مال او دولت شته. (۳۵) نو خپله زړورتیا له لاسه مه ورکوی، ځکه که چېرې تاسو همداسې باور ولری، نو لوی اجر به ترلاسه کړی. (۳۶) تاسو ته د صبر او زغم اړتیا ده، ترڅو د خدای اراده پوره کړی، نو بیا به هغه څه ترلاسه کړی چې هغه یې وعده کړې ده. (۳۷) ځکه لکه څنگه چې د خدای کلام وايي:

پاتې دی ډېر لږ وخت او هغه څوک چې باید راشي

هغه به راشي او وبه نه کړي ځنډ

(۳۸) د ایمان په وسیله به کوي ژوند زما نېکان

او څوک چې منځ واړوي ما نه

نوزه به نه یمه خوشحاله د هغه نه

۳۹) خو مونږ هغه خلک نه یو چې د خدای څخه مخ اړوي او تباہ کيږي، بلکې مونږ ایمان لرو او ژغورل کيږو.

د ایمان په هکله لوی مثالونه

۱۱) ایمان په هغو شیانو باندې باور لرل دي چې مونږ ورته هیله من یو او په هغو شیانو باندې ټینګه عقیده لرل چې مونږ یې نه شو لیدلی. (۲) د ایمان په وسیله و چې د پخوانی زمانې خلک د خدای له خوا ومنل شول. (۳) مونږ د ایمان له مخې پوهیږو چې ټول کاینات د خدای د کلام په وسیله پیدا شو، نو څه چې مونږ وینو هغه د هغو شیانو څخه جوړ شوي دي چې نه شي لیدل کېدای.

۴) د ایمان په وسیله و چې هاییل د قاین نه ډېره بڼه قرباني خدای ته وړاندې کړه. هغه د خپل ایمان له لارې د خدای په نظر کې عادل وګڼل شو، ځکه چې خدای د هغه نذرانې قبولې کړې او سره له دې چې هاییل مړ شوی دی، خو د خپل ایمان له لارې تراوسه زمونږ سره خبرې کوي. (۵) د ایمان په وسیله و چې خنوخ مړ نه شو او اسمان ته پورته کړای شو او هېچا هغه پیدا نه کړ، ځکه چې خدای هغه پورته یووړ. مخکې له دې چې هغه پورته یووړل شي، د خدای کلام د هغه په هکله شاهدي ورکوي چې خدای د هغه څخه راضي و. (۶) نو پرته له ایمانه دا ناشونې ده چې انسان دې خدای خوشحاله کړي، ځکه څوک چې غواړي خدای ته ورنژدې شي، نو باید په دې ایمان ولري چې هغه موجود دی او څوک چې هغه لټوي، نو هغه ته اجر ورکوي. (۷) د نوح د ایمان په وسیله و چې هغه ته د هغو شیانو په هکله خبرداری ورکړل شو چې لا تر هغه وخته نه وو پېښ شوي. هغه اطاعت وکړ او د خپلې کورنۍ د ژغورلو دپاره یې یوه لویه کشتی جوړه کړه. هغه د خپل ایمان له لارې دنیا محکومه کړه او د ایمان له مخې عادل وګڼل شو.

۸) کله چې خدای ابراهیم ته امر وکړ چې خپل کور پرېږدي او هغه ځای ته لاړ شي چې خدای به یې ورته د میراث په توګه ورکړي، د ایمان په وسیله و چې هغه اطاعت وکړ او بې له دې چې پوه

شي چېرته ځي، د خپل وطن نه ووت. (۹) د ايمان په وسيله لکه د يو پردي په شان په هغه وطن کې چې خدای ورسره وعده کړې وه، اوسېده او د اسحاق او يعقوب سره هم چې د دې وعدې وارثان وو، په خېمو کې اوسېدل. (۱۰) ځکه چې ابراهيم د هغه ښار د ليدلو هيله درلودله چې ټينگ بنياد لري او نقشه جوړوونکی او ودانوونکی يې خدای دی. (۱۱) د ايمان په وسيله و چې ساره وکولای شول ماشوم وزېږوي، که څه هم هغه شنډه او ډېره زړه وه، ځکه چې هغې باور درلود چې خدای په خپله وعده باندې وفا کوي. (۱۲) له همدې امله د يو سړي نه چې د مري په شان و، لکه په اسمان کې د ډېرو زياتو ستورو او د بحيرې د غاړې د شگو په شان يې شمېره اولادونه پيدا شول.

(۱۳) هغه ټول خلک مړه شول، خو تر مرگه پورې په خپل ايمان کې پاتې شول، که څه هم هغوی هغه څه ترلاسه نه کړل چې وعده ورسره شوې وه. هغوی هغه شيان د لېرې څخه وليدل، خو بيا هم خوشحاله وو او اقرار يې وکړ چې دوی په دې دنيا کې پردي او مسافر دي. (۱۴) ځکه کوم خلک چې داسې خبرې کوي، د هغو نه دا معلومېږي چې هغوی د خپل ځان دپاره د يو وطن په لټه کې دي. (۱۵) که چېرې هغوی د هغه وطن ارمان کاوه چې ورڅخه راوتلي وو، نو د هغوی دپاره دا موقعه وه چې بېرته هلته لاړ شي. (۱۶) خو هغوی د يو ډېر ښه ځای يعنې اسماني وطن په لټه کې وو. نو له همدې امله خدای په دې نه شرمېږي چې د هغوی د خدای په نوم يادېږي، ځکه چې د هغوی دپاره يې يو ښار تيار کړی دی.

(۱۷) د ايمان په وسيله و چې کله خدای ابراهيم ازمايه، نو هغه اسحاق د قربانۍ په توگه خدای ته وړاندې کړ. دا سړی چې خدای ورسره وعده کړې وه، دې ته تيار شو چې خپل يوازې زوی خدای ته قرباني کړي، (۱۸) که څه هم خدای هغه ته ويلي وو: «ستا نسل به د اسحاق څخه حساب شي.» (۱۹) ابراهيم په دې فکر و چې خدای کولای شي اسحاق د مرگ نه بېرته راژوندی کړي، نو خدای ابراهيم ته خپل زوی هماغسې بېرته ورکړ. (۲۰) د ايمان په وسيله و چې اسحاق خپلو دوو زامنو، يعقوب او عيسو ته د هغوی د راتلونکي په پام کې نيولو سره برکت ورکړ. (۲۱) د ايمان په وسيله و چې کله يعقوب مړ کېده، نو د يوسف دواړو زامنو ته يې برکت ورکړ او په داسې حال کې چې په خپله امسا باندې يې تکیه وهلې وه، د خدای عبادت يې وکړ. (۲۲) د ايمان په وسيله و چې کله

يوسف مړ كېده، نو د مصر څخه يې د اسراييلو د وتلو په هكله خبرې وكړې او د خپل مړي د ښخولو په اړه يې هغوى ته لارښوونې وكړې.

٢٣ د ايمان په وسيله ؤ چې كله موسى وزېږېده، مور او پلار يې وليدل چې هغه يو ښكلى ماشوم دى، نو هغوى د پاچا د حكم څخه ونه وېرېدل او هغه ماشوم يې درې مياشتې پټ وساته. ٢٤ د ايمان په وسيله ؤ كله چې موسى لوى شو، نو د دې نه يې انكار وكړ چې هغه دې د فرعون د لور د زوى په نوم ياد شي. ٢٥ هغه د يو لنډمهاله مودې د عيش او عشرت او د گناه څخه ډك ژوند په ځاى د خداى د خلكو سره د بد چلند زغمل غوره وگڼل. ٢٦ هغه د مسيح په خاطر د بې عزتۍ زغمل د مصر د ټولو خزانو نه بهتر وگڼل، ځكه چې هغه خپل راتلونكي اجر ته سترگې په لاره ؤ. ٢٧ د ايمان په وسيله ؤ چې موسى د مصر څخه راووت او د فرعون د قهر څخه ونه وېرېده او په حوصله يې خپلې لارې ته دوام وركړ، ځكه چې د هغه نظر په نه ليدونكي خداى ؤ. ٢٨ د ايمان په وسيله ؤ چې موسى د اسراييلو خلكو ته حكم وكړ چې د فسحې اختر جوړ كړي او د حيواناتو وينه د دروازو په چوكاټونو باندې وشيندي، ترڅو د مرگ فربښته د اسراييلو لومړني زېږېدلي اولادونه ونه وژني.

٢٩ د ايمان په وسيله ؤ چې د اسراييلو قوم د سرې بحيرې نه داسې پورې وتل لكه په وچه ځمكه چې تېر شي، خو كله چې مصريانو د پورې وتلو كوښښ وكړ، نو ډوب شول. ٣٠ د ايمان په وسيله ؤ چې د اسراييلو خلك د اريحا د ښار نه اووه ورځې گردچاپېره وگرځېدل او وروسته بيا د ښار د پوځي راوغورځېدل. ٣١ د ايمان په وسيله ؤ چې بدلمنه راحاب د نورو نافرمانه خلكو سره يوځاى ونه وژل شوه، ځكه چې هغې اسراييلي جاسوسانو ته دوستانه هركلې وپلې ؤ.

٣٢ نور زه څه ووايم؟ ځكه چې زما زيات وخت نشته چې د جدعون، باراق، شمشون، يفتاح، داود، سمويل او نورو پيغمبرانو په هكله خبرې وكړم. ٣٣ هغوى د ايمان په وسيله پاچاهي گانې فتح كړې او عدالت يې ټينگ كړ او هغه شيان يې ترلاسه كړل چې خداى ورسره وعده كړې وه. هغوى د زمريانو خولې بندې كړې، ٣٤ د اور لمبې يې مړې كړې او د تورې د خولې نه خلاص شول. هغوى كمزوري وو، خو قوي شول. په جنگ كې زورور شول او د پرديو لښكري يې تېښتې ته مجبورې كړې. ٣٥ ښځو خپل مړي بيا ژوندي وموندل. ځينو نورو ډېر كړاوونه وليدل، خو ازادي

یې ونه منله، ترڅو د قیامت په ورځ له دې نه ډېر بڼه ژوند ومومي. (۳۶) په ځینو باندې ملنډې ووهل شوې، په دورو ووهل شول، نور په زنجیرونو وتړل شول او بندیان شول. (۳۷) هغوی سنگسار شول، په ارې باندې نیم کړای شول او په تورو باندې یې مړه کړل. هغوی د پسونو او وزو پوستکي اغوستي وو او د ډېرې غریبې، ظلم او کړاوونو له امله سرگردانه وو. (۳۸) دنیا د دې خلکو لیاقت نه درلود. هغوی په دښتو او غرونو کې سرگردانه گرځېدل او په غارونو او سمخو کې اوسېدل.

(۳۹) د خپل ایمان په وسیله د هغوی ټولو بڼه ستاینه وشوه، خو بیا یې هم هغه څه ترلاسه نه کړل چې خدای یې وعده کړې وه. (۴۰) ځکه چې خدای زمونږ دپاره له مخکې نه ډېر بڼه شی درلود چې وروسته به یې راکړي، هغه دا چې هغوی به زمونږ سره کامل کړای شي.

د څښتن له خوا زمونږ اصلاح

۱۲ (۱) نو اوس چې د شاهدانو دومره لویه گڼه‌گونه زمونږ څخه راچاپېره ده، نو راجئ چې هر اضافي بار یعنې هره گناه چې په اسانۍ سره مو راگېروي، د خپل ځان نه لېرې کړو او په صبر او زغم سره په هغې سیالۍ کې منډه ووهو چې زمونږ په وړاندې پرته ده. (۲) خپلې سترگې د عیسی یعنې زمونږ د ایمان د بنیاد ایښودونکي او کامل کوونکي خواته ونیسو. هغه په صلیب باندې د مړ کېدلو شرم وزغملو خو شرم یې مهم ونه گڼلو، ځکه چې په دې پوهېده چې په دې کار سره به هغه په راتلونکې کې خوشحاله وي او اوس هغه د خدای د تخت بڼې لاس ته ناست دی.

(۳) د هغه په هکله فکر وکړئ چې د گناهکارانو له خوا د څومره مخالفتونو سره مخ شو، نو خپله حوصله له لاسه مه ورکوئ او بې‌زړه کېږئ مه. (۴) تاسو لا تراوسه د گناه په خلاف جنگ کې تر دې حده نه یئ رسېدلي چې وینه مو په کې تویه شوې وي. (۵) ایا تاسو دا هېر کړي دي چې خدای درته لکه د خپلو اولادونو په شان نصیحت کوي:

ای زما زویه! کله چې تا اصلاح کوي څښتن

نو هغه مه گڼه سپک

او کله چې هغه رتي تا، نو نامیده کپړه مه

⑥ ځکه څښتن چې کوي مينه د کوم چا سره

نو اصلاح کوي هغه

او هغه چاته ورکوي سزا

چې قبلوي يې د خپل زوی په توگه

⑦ تاسو اصلاح وزغمئ، ځکه چې دا زغم دا بنايي چې خدای تاسو سره د خپلو اولادونو په شان چلند کوي. ايا تاسو کله داسې اولاد ليدلی دی چې د خپل پلار له خوا اصلاح شوی نه وي؟ ⑧ که چېرې تاسو د هغه د نورو اولادونو په شان اصلاح نه شئ، نو دا په دې معنی ده چې تاسو د هغه رښتيني اولادونه نه یئ، بلکې حراميان یئ. ⑨ برسېره پردې، مونږ ټولو پلرونه درلودل چې مونږ يې اصلاح کولو او مونږ د هغوی درناوی کاوه. نو مونږ به د دې نه خومره زیاته د هغه چا تابعداري وکړو چې زمونږ روحاني پلار دی او مونږ ته ژوند راکوي. ⑩ زمونږ دنياوي پلرونه لکه څنگه چې هغوی ته بڼه ښکاري، مونږ اصلاح کړي یو، خو د خدای اصلاح زمونږ د ښېگڼې دپاره ده، ترڅو مونږ د هغه په پاکوالي کې شریک شو. ⑪ هره اصلاح په خپل وخت کې خوشحالوونکې او خوندوره نه وي بلکې دردناکه وي، خو وروسته بیا د هغو خلکو دپاره چې په دې ډول روزل شوي دي، د یو رښتيني ژوند د آرامۍ یوه مېوه وي.

⑫ نو له دې امله خپل ناتوانه لاسونه او کمزورې پښې قوي کړئ. ⑬ د خپلو قدمونو دپاره لاره سمه کړئ، ترڅو په تاسو کې د ځينو گوډې پښې کمزورې او ناتوانه نه شي بلکې روغې شي.

لارښوونې او خبرداری

⑭ کونښن وکړئ چې د هرچا سره په سوله او سلامتۍ کې ژوند وکړئ او پاک او سپېڅلي اوسئ، ځکه چې د هغه پرته به هېڅوک څښتن ونه ويني. ⑮ پام کوئ، هسې نه چې په تاسو کې څوک د

خدای د فضل نه بی برخې شي او ستاسو په منځ کې کوم څوک ترخې او زهرجنې رینې وځغلي چې د تکلیف سبب شي او د هغه له امله ډېر خلک فاسد شي (۱۶) او گورئ چې په تاسو کې دې څوک زناکار یا د عیسو په شان بی دینه نه شي چې د یوې مړې ډوډۍ دپاره یې د خپل مشرتوب حق خرڅ کړي. (۱۷) نو تاسو پوهېږئ سره له دې چې وروسته هغه غوښتل چې د برکت میراث ترلاسه کړي، خو هغه رد شو، ځکه چې د هغه دپاره د توبې ویستلو موقعه پیدا نه شوه، که څه هم هغه د اوبنکو په تویولو سره د هغه برکت په لټه کې ؤ.

(۱۸) تاسو لکه د اسراییلو د خلکو په شان د موسی په وخت کې د سینا غره ته چې د اور لمبې، سخته تیاره او توفان ؤ، راغلي نه یئ. (۱۹) کله چې خلکو د سرنې او یو ډېر وپروونکی اواز واورېد، نو زاری یې وکړې چې خدای دې نور زمونږ سره خبرې ونه کړي. (۲۰) ځکه چې هغوی د خدای دا حکم ونه شو زغملی چې وایي: «که چېرې یو حیوان هم په دې غره باندې پښه کېږدي، نو هغه باید سنگسار شي.» (۲۱) هغه منظره دومره وپروونکې وه چې موسی وویل: «زه د وېرې نه رپېرم.» (۲۲) خو تاسو د صهیون غره او د ژوندي خدای بنار یعنې اسماني اورشلیم ته چې بې شمېره فرښتې په کې خوشحالي کوي، راغلي یئ. (۲۳) تاسو د خدای د لومړني زېږول شویو اولادونو غوندې ته چې نومونه یې په جنت کې لیکل شوي دي، راغلي یئ. تاسو خدای ته چې د ټولو قاضي دی او د نېکانو روحونو ته چې کامل شوي دي، راغلي یئ. (۲۴) تاسو عیسی ته چې د خدای او خلکو ترمنځ د نوي لوظ منځگړی دی او د هغه وینه د هاییل د وینې نه ډېر ښه پیغام ورکوي، راغلي یئ.

(۲۵) نو پام کوئ چې د هغه چا نه انکار ونه کړئ چې تاسو ته خبرې کوي. کله چې خلکو د هغه د اطاعت کولو نه انکار وکړ چې د ځمکې نه یې هغوی ته خبرې کولې او تېښته یې ونه کړه، نو که تاسو د هغه چا نه انکار وکړئ چې د اسمان نه ستاسو سره خبرې کوي، نو فکر کوئ چې تاسو به وکولای شئ و تېښتئ؟ (۲۶) په هغه وخت کې د خدای اواز ځمکه ولرزوله، خو اوس هغه وعده کړې ده: «یوځل بیا به زه یوازې ځمکه نه بلکې اسمان هم ولرزوم.» (۲۷) د هغه دا خبره یعنې «یوځل بیا» دې ته اشاره کوي چې هغه شیان چې خلق شوي دي هغه به ولرزول شي، ترڅو نه لړزېدونکي شیان پاتې شي.

(۲۸) نو راځئ چې د هغې نه لړزېدونکې پاچاهۍ په خاطر چې خدای یې مونږ ته راکوي،

شکرگزاری و کړو او په درناوي او وپري سره داسې عبادت وکړو چې هغه ته د منلو وړ وي. (۲۹)
خکه چې زموږ خدای تباہ کونکی اور دی.

خدای خنګه خوشحالولی شو؟

۱۳ (۱) د خویندو او ورونو په شان یو د بل سره مینه کوی. (۲) دا مه هپروئ چې باید د مسافرو مېلمه پالنه وکړی، خکه چې خینو خلکو داسې کړي دي او هغوی د فرښتو مېلمه پالنه کړي ده که څه هم هغوی یې نه دي پېژندلي. (۳) هغه کسان چې په زندان کې دي داسې یادوی لکه چې تاسو ورسره په زندان کې یی. هغه کسان در په یادوی چې ظلم ورسره کپري، نو داسې وگنئی لکه تاسو چې کړاوونه وینی. (۴) ټول باید واده ته درناوی ولري او ښځې او مېرونه باید یو بل ته وفادار اوسي، خکه چې خدای به بداخلاقه او زناکاره خلک محکوم کړي. (۵) په خپل ژوند کې د پیسو سره د مینې کولو نه ځان لپري وساتئ او څه چې لری په هغو باندې قناعت وکړی، خکه چې خدای ویلي دي: «زه به هېڅکله تاسو یوازې پرېږدم او هېڅکله به مو نه هپروم.» (۶) نو موږ په ډاډه زړه ویلی شو:

زما مرستندوی دی خښتن

نه به وپرېرمه زه

څه کولای شي انسان ما سره؟

(۷) خپل مشران چې تاسو ته یې د خدای کلام بیان کړ، په یاد ساتئ. د هغوی د ژوند د لارو او څرنګوالي په هکله فکر وکړی او د هغوی ایمان د ځان دپاره مثال وگرځوی. (۸) عیسی مسیح پرون، نن او د تل دپاره یوشان دی. (۹) د هر ډول عجیبه تعلیمونو له امله مه بې لارې کپړی. دا ښه ده چې زموږ زړونه د خدای په فضل باندې قوي شي، نه په مذهبي قوانینو پورې تړلي خوړو باندې، خکه کوم خلک چې دا قانون په منځ وپري هېڅ ګټه ورته نه رسپري.

١٠) مونږ داسې د قربانۍ ځای لرو چې حتی هغه کاهنان چې هلته په سپېڅلي څېمه کې خدمت کوي، د هغې قربانۍ د خوړلو حق نه لري. ١١) ځکه چې لوی کاهن به د حیواناتو وینه د گناه د قربانۍ په توگه ډېر سپېڅلي ځای ته وړله، خو د هغوی مړي د کمپ نه دباندې سوځول کېدل. ١٢) نو له دې امله عیسی هم د ښار د دروازې نه دباندې کړاوونه وزغمل او مړ شو، ترڅو د خپلې وینې په وسیله خلک د گناه څخه پاک کړي. ١٣) نو راضی چې هغه ته د کمپ نه دباندې ورشو او هغه بې عزتي وزغمو چې هغه زغملې وه. ١٤) ځکه چې په دې دنیا کې زمونږ دپاره هېڅ داسې ښار نشته چې د تل دپاره پاتې وي، خو مونږ د هغه ښار په لټه کې یو چې په راتلونکې کې به موجود وي.

١٥) نو راضی چې د عیسی په وسیله د قربانیو په توگه تل د خدای ثنا او صفت وکړو، یعنې په خپلو خولو د هغه د نوم اقرار وکړو. ١٦) نېکي کول او د نورو سره مرسته کول مه هېروئ، ځکه چې خدای په داسې قربانیو خوشحالیږي.

١٧) د خپلو مشرانو اطاعت کوئ او څه چې درته وایي هماغسې کوئ. هغوی په تاسو باندې پام کوي او خدای ته به حساب ورکوي. نو پرېږدئ چې هغوی دا کار په خوشحالی سره وکړي، نه په خفگان. که نه، نو تاسو ته به یې گټه ونه رسیږي. ١٨) زمونږ دپاره دعا کوئ. مونږ ډاډمن یو چې زمونږ وجدان پاک دی او غواړو چې په هر لحاظ د عزت ژوند وکړو. ١٩) زه ستاسو نه په کلکه غوښتنه کوم چې دعا وکړئ، ترڅو ډېر زر بېرته تاسو ته راشم.

وروستی دعاگانې

٢٠) اوس دې د سولې او سلامتی خدای چې د تلپاتې لوظ د وینې په وسیله یې زمونږ څښتن عیسی چې لوی شپون دی، د مړو نه بېرته راژوندی کړ، ٢١) نو هغه دې د خپلې رضا پوره کولو دپاره په خپلو ټولو ښو کارونو کې تیار کړي او د عیسی مسیح په وسیله دې په مونږ کې هغه کارونه وکړي چې هغه پرې خوشحالیږي. د هغه جلال دې تل تر تله وي. امین.

وروستني سلامونه

۲۲) ای خویندو او ورونو! ستاسو نه په کلکه غوښتنه کوم چې زما نصیحت په صبر او حوصلې سره واورئ، ځکه چې هغه مې درته په لنډ ډول لیکلی دی. ۲۳) زه غواړم تاسو خیر شی چې زمونږ ورور تیموتاوس د زندان نه خلاص شوی دی. که هغه زر دلته راشي، نو هغه به زما سره ستاسو لیدو ته درشي. ۲۴) خپلو ټولو مشرانو او ایماندارانو ته زمونږ سلامونه ووايئ. د ایټالېي ایمانداران هم تاسو ته خپل سلامونه وايي. ۲۵) په تاسو ټولو دې د خدای فضل وي.